

telse egentlig har en stor Mangel, for saa vidt den bestemmer, at paa en hel Del i Loven nævnte Pladser maa der ved Vakance ikke ansættes en ny Konsul, forinden der paa Finansloven eller særlig Lov er taget Bestemmelse om, hvorvidt det skal være en udsendt Konsul eller en ulønnet Konsul. Det kan nemlig medføre, at saadanne Pladser efter Omstændighederne kunne komme til at henstaa ubesatte i meget lang Tid. Man kan saaledes tænke paa det, der skete med Hensyn til Konsulatet i Berlin, hvor Konsulen paa Grund af personlige Forhold blev nødt til at tage sin Afsked. Finansloven var lige bleven behandlet af Tingene, og der vilde da gaa et helt Aar, i hvilket man var i Uvished om, hvorvidt der skulde ansættes en lønnet Konsul eller en ulønnet Konsul. Hvad Berlin angaar, maa jeg dog straks tilføje, at vi have været saa overordentlig heldige at være repræsenterede af en i alle Henseender fremragende Mand, der kun har taget sin Afsked, fordi han blev udnævnt til livsvarigt Medlem af Herrehuset, med hvilket Stillingen som Konsul for en fremmed Magt ikke kan forenes. Det er imidlertid lykkedes i den senere Tid at faa Konsulatsforretningerne dernede, der ere ret omfattende, udførte ved hans Velwillie. Foruden denne ikke ganske ubetydelige Mangel ved Loven om Konsulatsvæsenets Ordning er der en anden, der ogsaa har vist sig ved Besættelsen af Konsulatet i London. Saa vidt jeg kan forstaa Loven, hjemler den kun Tilladelse til enten at ansætte en udsendt, lønnet Konsul, eller en ulønnet Konsul. Men derimod ikke til begge Dele, og det vil mange Steder, f. Eks. i London, ikke være uheldigt, om man ved Siden af en lønnet Konsul ogsaa kunde have en ulønnet. De konsulære Forretninger i denne By tiltage nemlig Aar for Aar, saaledes at de rigelig optage al den Tid og Kraft, en lønnet Konsul kan ofre derpaa. Det vilde derfor vistnok ikke være uheldigt, om man i London og muligvis ogsaa andre Steder havde Mulighed for tillige at ansætte en ulønnet Konsul. Det vilde nærmest blive en stor forretningsdrivende, en ny Mand, der for Ærens Skyld og fordi han interesserede sig for sit Fædrelands Anliggender, vilde

paatage sig de egentlige repræsentative Hverv, og efter Omstændighederne ved sine Forbindelser ogsaa kunde afgive Handelsberetninger og deslige. Saa vidt jeg har kunnet forstaa Loven, hjemler den ikke noget saadant. Jeg har derfor i Overensstemmelse med alle deres Raad, der ere bleyne forespurgte, tilladt mig at foreslaa Ansættelse af en fast Konsul paa denne overordentlig vigtige Plads.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

§§ 13—14 (se Tillæg A., Sp. 39—40) vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag Nr. 17 til Ændringsforslag Nr. 16 af *et Mindretal* (Harald Jensen og K. M. Klausen) (se Tillæg B., Sp. 429—430) *forkastedes* med 58 Stemmer mod 8 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 17 af *Udenrigsministeren, tiltraadt af Flertallet under Nr. 4* (se Tillæg A., Sp. 429—30) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 17 af *Udenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

§ 17 (se Tillæg A., Sp. 47—50), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til det næste Afsnit, som var det *Indenrigsministeriet* vedrørende, nemlig Lovforslagets § 19 A. (se Tillæg A., Spalte 71—76), Ændringsforslag Nr. 30—39 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Spalte 433—436), hvortil hører af Betænkningen Nr. 38—46 (se Tillæg B. Spalte 257—264), Lovforslagets § 26 II. A. (se Tillæg A., Spalte 237—240), Ændringsforslag Nr. 137 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 459—460), hvortil hører af Betænkningen Nr. 144 (se Tillæg B., Spalte 395—396).